

จวีรัตน์ นวมะจิตติ, พ.ต.ต.หญิง : ผลของการปฏิบัติการพยาบาลต่อผลลัพธ์ด้านจิตสังคมของผู้ป่วยมะเร็ง: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ (EFFECT OF NURSING INTERVENTIONS ON PSYCHOSOCIAL OUTCOMES OF CANCER PATIENTS: A META - ANALYSIS) อ. ที่ปรึกษา: ผศ. ดร. ชนกวร จิตปัญญา, 183 หน้า. ISBN 974-17-6316-6

การสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาคุณลักษณะของงานวิจัยที่เกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลของผู้ป่วยมะเร็ง และศึกษาประสิทธิผลของการปฏิบัติการพยาบาลประเภทต่างๆ ได้แก่ การให้ข้อมูล การสอน การให้คำปรึกษา การใช้กระบวนการกลุ่ม และการพยาบาลระบบสนับสนุนและให้ความรู้ที่มีต่อผลลัพธ์ด้านจิตสังคมของผู้ป่วยมะเร็งและศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อความแปรปรวนของค่าขนาดอิทธิพลของการปฏิบัติการพยาบาลที่มีต่อผลลัพธ์ด้านจิตสังคมของผู้ป่วยมะเร็ง โดยศึกษาจากวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2527-2547 จำนวน 42 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสรุปคุณลักษณะและแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ หากความเที่ยงโดยวิธีใช้ผู้ประเมินร่วมกัน (inter-rater reliability) ระหว่างผู้วิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของการสังเกตเท่ากับ .90 และ .88 ตามลำดับ นำไปวิเคราะห์ตามวิธีของ Glass, McGaw, and Smith (1981) ได้ค่าขนาดอิทธิพลจำนวน 76 ค่า ผลการสังเคราะห์สรุปได้ดังนี้

1. งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ ส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต (88.09%) จากมหาวิทยาลัยมหิดล (47.61%) ในสาขาพยาบาลศาสตร์ (66.67%) มีขนาดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 1-30 คน (54.76%) เครื่องมือวัดตัวแปรของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ส่วนใหญ่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพทั้งความตรงและความเที่ยง (86.95%) คุณภาพโดยรวมของงานวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก (52.38%) การปฏิบัติการพยาบาลที่นำมาใช้ศึกษามากที่สุดคือ การใช้กระบวนการกลุ่ม (23.81%) และผลลัพธ์ด้านจิตสังคมที่ศึกษาส่วนใหญ่คือ ความวิตกกังวล (25.49%)

2. การปฏิบัติการพยาบาลประเภทการให้คำปรึกษา ให้ค่าขนาดอิทธิพลต่อผลลัพธ์ด้านจิตสังคมโดยรวมสูงที่สุด ($d=3.661$) การพยาบาลระบบสนับสนุนและให้ความรู้ให้ค่าขนาดอิทธิพลต่อผลลัพธ์ด้านจิตสังคมโดยรวมต่ำที่สุด ($d=0.683$)

3. การให้ข้อมูลให้ค่าขนาดอิทธิพลต่อผลลัพธ์ด้านการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์สูงที่สุด ($d=1.936$) การสอนให้ค่าขนาดอิทธิพลต่อผลลัพธ์ด้านความเข้มแข็งสูงที่สุด ($d= 2.918$) การให้คำปรึกษาให้ค่าขนาดอิทธิพลต่อผลลัพธ์ด้านความหวังสูงที่สุด ($d=11.91$) การใช้กระบวนการกลุ่มให้ค่าขนาดอิทธิพลต่อผลลัพธ์ด้านความหวังสูงที่สุด ($d=10.44$) การให้ข้อมูลรวมกับการสนับสนุนด้านอารมณ์ให้ค่าขนาดอิทธิพลต่อผลลัพธ์ด้านความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยสูงที่สุด ($d=4.675$) การพยาบาลระบบสนับสนุนและให้ความรู้ให้ค่าขนาดอิทธิพลต่อผลลัพธ์ด้านความผาสุกทางใจสูงที่สุด ($d=1.156$)

4. ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อความแปรปรวนของค่าขนาดอิทธิพลของการปฏิบัติการพยาบาลที่มีต่อผลลัพธ์ด้านจิตสังคมของผู้ป่วยมะเร็ง และสามารถพยากรณ์ความแปรปรวนของค่าขนาดอิทธิพลเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลที่มีต่อผลลัพธ์ด้านจิตสังคมของผู้ป่วยมะเร็งได้ร้อยละ 15.2

KEY WORDS : META ANALYSIS / CANCER PATIENT / NURSING INTERVENTION / PSYCHOSOCIAL

JARERAT NAVAMACHITI, Pol.Maj. : EFFECT OF NURSING INTERVENTIONS ON PSYCHOSOCIAL OUTCOMES OF CANCER PATIENTS : A META-ANALYSIS. THESIS ADVISOR : ASST. PROF. CHANOKPORN JITPANYA, Ph.D., 183 pp. ISBN 974-17-6316-6.

The purpose of this meta analysis were to study 1) Methodological and substantive characteristics of nursing interventions on psychosocial outcomes of cancer patients; 2) the effect of nursing interventions such as information support, teaching, counselling, group therapy, and educative-supportive system on psychosocial outcomes of cancer patients; and 3) the influence of methodological and substantive characteristics on the effect size. The 42 true and quasi-experimental studies in Thailand during 1984-2004 were recruited. Studies were analyzed for methodological, and substantive characteristics. Effect sizes were calculated for each study using the method of Glass, McGaw, and Smith (1981). This meta analysis yielded 76 effect sizes.

Results were as follows:

1. The majority of the studies were master's thesis (88.09%); from Mahidol University (47.61%); from faculty of nursing (66.67%). Most of the study reported conceptual framework (64.28%); tested hypothesis by t-test (30%); had sample size during 1-30 persons (54.76%); and owned good quality (52.38%). Most of the instruments were tested for reliability and validity (86.98%). Group therapy was mostly used (23.81%); and anxiety was mostly studied (25.49%).

2. Counselling had the most effect ($d=3.661$), while the educative-supportive system had the least effect on psychosocial outcomes ($d=0.683$).

3. Information support had the most effect on self-concept adaptation ($d=1.936$), teaching had the most effect on depression ($d= 2.918$), counselling had the most effect on hope ($d=11.91$), group therapy had the most effect on hope ($d=10.44$), information and emotional support had the most effect on uncertainty ($d=4.675$), and educative-supportive system had the most effect on well-being ($d=1.156$).

4. Sample size was the variable that significantly predicted psychosocial effect size at the level of .05. The predictive power was 15.2 % of the variance.